

[Erik Eriksen.]

er nu engang Betingelsen for en harmonisk Udvikling, og i det Samfund, vi i Dag lever i, er det Valutakursen, der er den helt afgørende Faktor. Jeg skal slet ikke komme ind paa dette, kun sige, at efter min Opfattelse er det et Spørgsmaal, der inden saa forfærdelig længe igen vil vende tilbage til Rigsdagen; det bliver man nemlig ikke kvit, saa længe vi behandler Erhvervs- og Beskæftigelsesproblemer.

Det Røre, som Regeringens Politik ved at ændre Forholdet mellem Sterling og Krone har skabt, tror jeg bundet meget dybt, og det er givet, at en stærk Nedgang i Produktion og Eksport vil blive den ikke ønskede, men den bitre Konsekvens. Denne Nedgang kan blive saa stærk, tror jeg, at Følgen vil blive en meget begrænset Import med en paafølgende Mangel paa Raastoffer til industrielle Frembringelser og dermed en skæbnesvanger Stigning i Arbejdsløsheden, ligesom vi i saa Fald ogsaa maa være indstillet paa, at Rationering af en Række vigtige Varer vil melde sig.

At saadanne Muligheder har fremkaldt et stærkt Røre, som det ogsaa allerede har givet sig Udtryk i det store Odense-Mødes Afholdelse, synes jeg ikke kan forundre nogen. Men naar man erindrer den Kølighed, som Kravet om Udnyttelse af Eksportmulighederne for Landbrugsvarer hidtil har mødt, er det ganske ejendommeligt at lægge Mærke til de Angreb, der i den senere Tid i en Del af Pressen er rettet imod Landbrugsraadet og naturligvis i særlig Grad mod Landstingsmand Hauch, som man netop paa Baggrund af Odense-Mødet beskylder for at have forsøgt at provokere en Produktionsindskrænkning. Nu er der det at sige, at en saadan er og var i Gang allerede før dette Odense-Møde. Det er givet. For selvfølgelig er der Grænser for, hvor længe en eller flere urentable Produktionsgrene kan opretholdes, og naar Troen paa, at Rentabiliteten kan naas, forsvinder, gaar det hurtigt med Afviklingen, og jeg har den Opfattelse, at den Tro tabte man, da Forholdet mellem Sterling og Krone ændredes. Foreløbig sætter Reduktionen ind over for Kvægbrug og dermed over for Kødproduktionen.

Jeg vil spørge: Hvor meget Hold er der egentlig i Kritikken mod den Reduktion, som man altsaa paastaar skyldes Provokation? Det pudsige er nemlig, at midt i al denne Forargelse, midt i Nedgangen af Landbrugsproduktionen, som man bebrejder Landbruget, kom der fra Arbejderbevægelsens Erhvervsraad en Betænkning om Be-

skæftigelsespolitik og Erhvervs muligheder i Danmark. Denne Betænkning er underskrevet bl. a. ogsaa af nogle socialdemokratiske Medlemmer af dette høje Ting, og i den foreslaar man en af Statsmagten ledet og fremmet Nedsikring af Landbrugs-eksporten.

I et Afsnit, som hedder „Omlægning af Samhandelen med Udlandet med Henblik paa Industriudvidelse“, rejser man i fuld Alvor Spørgsmaalet, om vi ikke skal søge at nedbringe Samhandelen med Tyskland med 10 pCt. Med Henblik paa Mulighederne for at nedbringe Kødproduktionen peger man paa flere Veje, bl. a. ogsaa paa en Afgift paa Udførsel af levende Kvæg til Tyskland. At samme Betænkning frimodigt foreslaar, at Hjemmemarkedet og en Overflytning til det engelske Marked skal være en Slags Erstatning, skal kun nævnes som Eksempel paa den Lethed, hvormed man har ment at kunne løse disse Problemer paa Papiret. Men videre fremgaar det af Betænkningen, at Erhvervsraadet ogsaa er inde i Overvejelser angaaende de Mængder udenlandske Raastoffer, der er i de forskellige Dele af Landbrugsproduktionen, og her er det navnlig Høsehødet, det er galt med. Hvad Husmændene siger til det, ved jeg ikke, men god Husmandspolitik kan det formentlig ikke være.

Nu er det, jeg gerne vil spørge: Hvis man noget Sted kan tale om Provokation for at naa frem til en Eksport- og Produktionsindskrænkning, er det saa ikke netop i denne Betænkning? Det forekommer mig at være Tilfældet. Jeg skal yderligere kun tilføje, at for at der ingen Misforstaaelse skal være, fastslaar man udtrykkeligt andetsteds i denne Betænkning, at Krigen ikke ændrer noget i de Konklusioner, man er kommet til vedrørende Omlægning. Jeg skal derfor slutte med at sige, at det vil interessere mig meget at høre, hvad den højtærede Landbrugsminister mener om denne Betænkning, om han kan give Tilslutning til disse Forslag, om han kan give Tilslutning navnlig til den Tendens, der gaar som en rød Traad gennem hele denne Betænkning.

Tredie Næstformand (A. M. Hansen): Jeg skal her udsætte Mødet; det genoptages i Aften Kl. 19³⁰.

Mødet udsat Kl. 16²⁰.